

János apostolnak közönséges harmadik levele

1.

1. A presbiter a szeretett Gájusnak, a kit én igazán szeretek.

2. Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, a mint jó dolga van a lelkednek.

3. Mert felettébb örültem, a mikor atyafiak jöttek és bizonysgot tettek a te igazsgodról, úgy, a mint te az igazsgban jársz.

2 Ján. 1,4.

4. Nincs annál nagyobb örömem, mintha hallom, hogy az én gyermekeim az igazsgban járnak.

5. Szeretett barátom, híven cselekszel mindenben, a mit az atyafiakért, és pedig az idegenekért teszel,

6. A kik bizonysgot tettek a te szeretetedről a gyülekezet előtt; a kiket jól teszed, ha Istenhez méltóan bocsátasz útjukra.

7. Mert az ő nevéért mentek ki, semmit sem fogadván el a pogányoktól;

8. Nékünk azért be kell fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká lehessünk az igazsgban.

9. Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefesz, a ki elsőseget kíván közöttük, nem fogad el minket.

10. Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, a melyeket cselekszik, gonosz szavakkal csácsogván ellenünk; sőt nem elégedvén meg ezzel, maga sem fogadja be az atyafiakat, és a kik ezt akarnák, azokat is akadályozza, és az egyházból kiveti.

11. Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. A ki jót cselekszik, az Istentől van; a ki pedig rosszat cselekszik, nem látta az Istent.

Zsolt. 37,27., Ésa. 1,16., 1 Pét. 3,11., 1 Ján. 3,6., 1 Ján. 3,9.

12. Demeter mellett mindenki bizonysgot tett, maga az igazsg is; de mi is bizonysgot teszünk, és tudjátok, hogy a mi bizonysgtételünk igaz.

13. Sok írni valóm volna, de nem akarok tintával és tollal írni néked:

14. Hanem reménylem, hogy csakhamar meglátlak téged és szemtől szembe beszélhetünk.

2 Ján. 1,12.

15. Békesség néked! Köszöntenek téged a te barátaid. Köszönts a barátainkat név szerint.